

François-Xavier Roth amb Isabelle Faust i Les Siècles ofereixen un monogràfic de Stravinsky a Palau 100

El director François-Xavier Roth i la seva orquestra Les Siècles, que tan bons records han deixat al Palau de la Música els últims mesos, tornen dijous (**Sala de Concerts, 20 h**) al costat de la violinista Isabelle Faust per interpretar un programa monogràfic de Stravinsky, autor de qui el 2021 es va commemorar el cinquantenari de la mort. El *Concert per a violí* del compositor rus farà de frontissa entre dos dels seus ballets més cèlebres, la suite de *L'ocell de foc* i *La consagració de la primavera*.

“La música no només s’ha d’escoltar, sinó que també s’ha de veure.” Aquesta afirmació del compositor rus Igor Stravinsky va suposar tota una revolució estètica per a la música de tradició i d’evolució clàssica. Per a ell, la música era un llenguatge estètic que es sumava als altres: a la pintura, a la dansa, a l’arquitectura, i també a la literatura, per aconseguir copsar i transmetre tota una cosmogonia”, tal i com explica Mònica Pagès al programa de mà del concert.

El concert començarà amb *L’ocell de foc*, que ja demostra que la música de Stravinsky “es fonamentava en la capacitat que el discurs sonor fos capaç de desplegar-nos la força visual de la música a través de la dansa. Amb Igor Stravinsky s’obre la porta a totes les revolucions estètiques i polítiques del segle XX. Ja no podem entendre la música en els paràmetres del Romanticisme. Perquè la gran revolució que significa Stravinsky es troba en les possibilitats infinites del ritme en la música i d’estendre sense límits la tonalitat. Amb la seva música es produeix un autèntic despertar d’aquesta primavera estètica que suposaran les avantguardes a tot Europa”.

El concert continuarà amb el *Concert per a violí i orquestra* amb la participació de la gran Isabelle Faust, molt estimada pel públic del Palau. L’obra es va estrenar a Berlín el 23 d’octubre de 1931 amb el mateix Stravinsky dirigint la Simfònica de la Ràdio i amb el violinista nord-americà d’origen polonès Samuel Dushkin com a solista.

Clourà la vetallada *La consagració de la primavera* –segurament l’obra més popular de Stravinsky–, que per a ell representava “el parentiu secret que lliga els nostres ancestres amb la terra”. “Com és sabut, la

seva estrena el 29 de maig de 1913 al Teatre dels Camps Elisis de París va acabar amb una reacció molt violenta del públic, que veia en el ritme atàvic del sacrifici de les bacants un primitivisme obscè intolerant per a la sensibilitat decadent burgesa i, sobretot, per l'efecte de tensió extrema que produeixen les pulsions rítmiques ancestrals a la corda i que són el fonament d'aquesta composició de Stravinsky. La col·laboració amb Nijinski i amb el pintor Nicolas Roerich, especialista en paganisme, va inspirar aquests "Quadres de la Rússia pagana" com una mena de Pasqua profana a dalt de l'escena. Aquell va ser l'escàndol sonor amb què es consagraria la modernitat fins als nostres dies".

Podeu veure [aquí](#) la nova càpsula divulgativa de Perspectives Musicals amb motiu del concert protagonitzada per Mònica Pagès.

Imatge destacada: François-Xavier Roth. ©Holger Talinski